

Remissvar – Förslag till ändring i Boverkets föreskrifter om energideklarationer

(BFS 20xx:B26)

Vi välkomnar ambitionen att anpassa systemet för energideklarationer till det omarbetade EPBD-direktivet och att införa en särskild energiklass för nollutsläppsbyggnader. Samtidigt vill vi rikta allvarlig kritik mot den föreslagna konstruktionen för hur befintliga byggnader kan erhålla energiklass A0.

1. Avsaknad av objektiva energiprestandakrav för befintliga byggnader

Enligt förslaget kan en befintlig byggnad erhålla energiklass A0 om energiexperten inte identifierar några genomförbara åtgärder för att förbättra energiprestandan. Det energiprestandatal som byggnaden har vid tidpunkten för energideklarationen blir då samtidigt den nivå som krävs för att byggnaden ska anses uppfylla kriteriet för nollutsläppsbyggnad.

2. Risk för felaktiga incitament och betygsinflation

Den föreslagna ordningen skapar ett system där bristfällig analys eller låg ambitionsnivå riskerar att belönas, medan noggrann och professionell genomgång kan missgynna både byggnadsägare och samhällsmålet om energieffektivisering.

3. Otydlig ansvarsfördelning och ökad rättsosäkerhet

Förslaget innebär att ett mycket stort ansvar för klassningen av nollutsläppsbyggnader läggs på den enskilda energiexperten utan tydliga objektiva tröskelvärden.

4. Förslag till alternativ och mer robust huvudmodell

Vi föreslår att energiklass A0 kopplas till tydliga och objektiva energiprestandakrav: nya byggnader ska uppfylla kraven för energiklass A och befintliga byggnader minst energiklass B.

5. De övriga kraven för A0 riskerar att sakna faktisk styrverkan

Kravet på att byggnaden inte ska använda fossila bränslen på plats bedöms redan vara uppfyllt för nästan alla normala byggnader i Sverige. Även kravet på godtagbar energiförsörjning bedöms i praktiken vara uppfyllt i de allra flesta fall, då byggnader vanligen är anslutna till elnätet och ofta till fjärrvärmenätet.

Det innebär att bedömningen av om en byggnad uppfyller de övriga kraven för A0 i praktiken till stor del reduceras till kravet på att byggnaden ska kunna reagera på externa signaler. Detta krav är otydligt definierat och saknar verifieringsmetod, vilket innebär en betydande risk för att det i praktiken reduceras till ett enkelt ja/nej-val.

Vi vill särskilt framhålla att många certifierade energiexperter saknar specialistkompetens inom byggnadsautomation och laststyrning. Utan tydliga riktlinjer riskerar bedömningen därför att bli personberoende och urholka kravet i praktiken.

Med vänlig hälsning

Greencon energi och miljö AB

026-10 08 40

info@greencon.se